

Psalm 59: *Eripe me de inimicis.*

(Voor de koorleider, 'Verderf niet',
v. David, een kleinood,
toen Saul mensen stuurde,-
en ze het huis bewaakten
om hem te doden.)

*maak ze in gramschap af,
maak ze aftot er geen meer is
en tot ze weten:
in Jacob heerst God,
tot aan de randen van de aarde!*

Rijdend op de snelweg passeer ik zo'n
veewagen met roosters aan de zijkant.
Daar steken de snuiten van varkens door,

en als ik even opzij kijk, zie ik
ook hun ogen. Zouden ze iets weten?
Denkt een varken? Het schijnen
heel slimme beesten te zijn.

Ik geef gas en rijd door en in mijn
achteruitkijkspiegel zie ik de vrachtwagen
steeds kleiner worden. De varkens zullen
mij vergeten zijn, hoop ik. Ik bedoel:

ik zou het vervelend vinden als ze
in hun laatste ogenblikken mij
voor ogen hebben. Maar misschien

is er een andere automobilist geweest
die de vrachtwagen tot stoppen dwong
en onder bedreiging van geweld

de chauffeur alle varkens liet bevrijden,
op de snelweg, die dus een grote file
veroorzaakten, wat ik dan zou horen

op de radio, waarop ik, slappeling, zou denken:
had ik dat maar gedaan. Onzin natuurlijk.
Dus nu ben ik bang dat al die varkens

in hun laatste ogenblikken
toch aan mij denken.